

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Barcelona 13-2-1953

Illicieta Cañá

Sr. Emili Vendrell
Barcelona

Admirat Emili Vendrell:

He llegit l'entreviu que avui li fan a "La Vanguardia" i n'he restat sorpresa. Parla molt encertadament de doña Francisquita, pero s'ha oblidat de l'èxit més profund i més sencer que vosté va tenir : l' estrena de " Pel teu amor", de Ribas i M. Poal-Aregall.

Jo he llegit a l'Ateneu, els diaris i revistes d'aquella época, he sentit per boca de Poal-Aregall (q. e. p. d.) tot l'èxit formidable que vosté va tenir al Tívoli. -Per qué no s'ha recordat de "Pel teu amor " ? Els de Madrid no li hagués-sin pas fet pam-pam , que élls - malgrat l'opinió de molts de per aci- saben apreciar molt bé les coses de l'esperit. Pero, és molt trist, veure que un esperit selecte com el de vosté, s'oblidi de rendir tribut d'homenatge a uns homes que tan van contribuir a la seva popularitat. Perque, desenganyis, cada llar que entonaba - i encara entona - la Rosó, cada joveneta que toca al piano romanticament - que encara gràcies a Dèu hi ha dones romàntiques - i canta la melodia de "Pel teu amor ", és un ésser que contribueix a recordar els autors desapareguts, pero al mateix temps rendeix tribut d'admiració honorant al gran intérprete que va ésser vosté.

L'Emili Vendrell, es recorda lligat amb la Rosó, molt més que no pas amb la incomparable doña Francisquita. El nostre poble és un sentimental i té un nas més fi que un gos de tura, i estima a qui al sap estimar, i també oblida el qui l'ha oblidat.

Sento vivament aquest oblit, segurament involuntari, pero els dos autors des de l'eternitat, deurán somriure de com fan la justícia, els homes, i segurament sense gens de malícia. Allá no hi cap ni la ingenuïtat, ni l'oblit, i si una gran condescendència pels que estem a la terra.

Afma.

Illicieta Cañá